

DEUTSCHE STIFTUNG FÜR
INTERNATIONALE RECHTLICHE
ZUSAMMENARBEIT E.V.

EU-projekt: Podrška Pravosudnoj akademiji: Razvoj sustava obuke za buduće suce i državne odvjetnike
EU-project: Support to the Judicial Academy: Developing a training system for future judges and prosecutors

ZAKON O MIRENJU

NN 163/03

NN 79/09

Zadnja provjera: 26.08.2009.

Članak 1.

(1) Ovim se Zakonom uređuje mirenje u građanskim, trgovačkim, radnim i drugim imovinsko-pravnim sporovima o pravima kojima stranke mogu slobodno raspolagati.

(2) Svrha je ovoga Zakona olakšavanje pristupa mirenju kao odgovarajućem postupku rješavanja sporova, osiguravanje raspoloživosti mirenja, jačanje svijesti o mirenju kroz poticanje primjene mirenja te osiguravanje uravnoteženog odnosa između mirenja i sudskog postupka.

Članak 2.

U smislu ovoga Zakona:

– mirenje je svaki postupak u kojem stranke nastoje sporazumno riješiti spor uz pomoć jednog ili više izmiritelja koji strankama pomažu postići nagodbu, bez ovlasti da im nametnu obvezujuće rješenje,

– izmiritelj je jedna ili više osoba koje na temelju sporazuma stranaka provode mirenje samostalno ili u okviru institucije za mirenje,

– institucija za mirenje je pravna osoba ili tijelo pravne osobe koja organizira postupke mirenja.

Članak 3.

(1) Za pokretanje mirenja nije potrebno prethodno sklapanje sporazuma o mirenju.

(2) Ako se stranke nisu drugačije sporazumjele, mirenje počinje prihvatom prijedloga za pokretanje postupka mirenja, koji se podnosi u pisanom obliku.

(3) Ako se druga stranka u roku od 15 dana od dana kada je primila prijedlog za provođenje mirenja, ili u drugom roku za odgovor naznačenom u prijedlogu, ne izjasni o prijedlogu, smatra se da je prijedlog za mirenje odbijen.

(4) Prijedlog za pokretanje mirenja smatra se uredno dostavljenim ako je dostavljen na adresu prijavljenog prebivališta, odnosno sjedišta protivne stranke ili punomoćnika te stranke.

Članak 4.

(1) Imenovanje izmiritelja obavlja se prema pravilima o kojima su se stranke sporazumjele.

(2) Stranke sporazumno određuju hoće li mirenje provoditi jedan ili više izmiritelja i tko će se imenovati za izmiritelja.

(3) Ako se stranke ne mogu sporazumjeti o broju ili osobi, odnosno osobama izmiritelja, mogu zatražiti da ih odredi ili da ih imenuje institucija za mirenje ili neka treća osoba (u daljnjem tekstu: tijelo za imenovanje).

Članak 5.

(1) Izmiritelj je dužan djelovati nepristrano i jednako postupati sa svakom od stranaka u sporu.

(2) Osoba kojoj se ponudi imenovanje za izmiritelja dužna je otkriti sve okolnosti koje bi mogle dati povoda opravdanoj sumnji u njenu nepristranost i neovisnost. Nakon imenovanja, izmiritelj je dužan priopćiti takve okolnosti strankama čim za njih sazna, ako to već ranije nije učinio.

Članak 6.

- (1) Mirenje se provodi na način o kojem su se stranke sporazumjele.
- (2) Izmiritelj će pri vođenju postupka zadržati pravičan odnos prema strankama.

Članak 7.

- (1) Stranke se mogu sporazumjeti o načinu vršenja dostave.
- (2) Ako se stranke nisu drugačije sporazumjele o načinu vršenja dostave:
 - pismena se dostavljaju putem pošte odnosno elektroničkim putem u skladu s posebnim zakonom,
 - stranke se pozivaju telefonom, brzopisom i elektroničkim putem u skladu s posebnim zakonom ili na drugi odgovarajući način.
- (3) O izvršenoj dostavi poziva izmiritelj će sastaviti službenu bilješku, ako o izvršenoj dostavi nema drugog pisanog dokaza.
- (4) Ako zbog postojanja opravdanog razloga strankama dostava nije izvršena, izmiritelj će ponoviti dostavu.

Članak 8.

- (1) Ako se stranke nisu drugačije sporazumjele izmiritelj se može sastajati sa svakom od stranaka odvojeno.
- (2) Ako se stranke nisu drugačije sporazumjele izmiritelj može informacije i podatke koje je primio od jedne stranke prenijeti drugoj stranci samo uz njezin pristanak.

Članak 9.

- (1) Mirenje je dovršeno:
 - ako je jedna stranka uputila drugim strankama i izmiritelju pisanu izjavu o odustajanju od postupka mirenja, osim ako u postupku i nakon odustanka jedne stranke sudjeluju dvije ili više stranaka koje su voljne mirenje nastaviti,
 - ako su stranke uputile izmiritelju pisanu izjavu o dovršetku postupka,
 - odlukom izmiritelja da se postupak mirenja obustavlja, donesenom u pravilu nakon što je o tome strankama bila dana mogućnost da se izjasne, zbog toga što daljnje nastojanje da se postigne mirno rješenje spora više nije svrhovito,

- ako se nagodba ne sklopi u roku od 60 dana od početka mirenja. Ovaj se rok pisanim sporazumom stranaka može produžiti,

- sklapanjem nagodbe.

Članak 10.

(1) Na zahtjev stranaka, izmiritelj sudjeluje u sastavljanju nagodbe.

(2) Nagodba koja je sklopljena u postupku mirenja je ovršna isprava ako sadrži klauzulu ovršnosti.

Članak 11.

(1) Izmiritelj je dužan u odnosu na treće osobe čuvati povjerljivim sve informacije o postupku mirenja, osim ako drugim zakonom nije drugačije propisano ili ako je davanje informacija nužno radi ovrhe nagodbe.

(2) Izmiritelj odgovara za štetu koju je prouzročio povredom obveze iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Odredbe stavka 1. i 2. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju i na stranke te na druge osobe koje su u postupku mirenja sudjelovale u bilo kojem svojstvu.

Članak 12.

(1) Ako se stranke ili druge osobe koje sudjeluju u postupku mirenja nisu drugačije sporazumjele, ne mogu se u arbitražnom, sudskom ili bilo kojem drugom postupku pozivati na relevantne činjenice i pravne radnje – bez obzira na njihov oblik – ili predlagati kao dokaz:

- činjenicu da je jedna od stranaka predlagala ili prihvatila mirenje,

- izjave o činjenicama ili prijedloge koje su stranke u postupku iznosile,

- priznanje zahtjeva ili činjenica izvršeno tijekom postupka, ako takva očitovanja nisu sastavni dio nagodbe,

- isprave koje su pripremljene isključivo za potrebe postupka mirenja osim ako je zakonom utvrđeno da je njihovo iznošenje nužno radi provedbe ili ovrhe sklopljene nagodbe,

- spremnost jedne stranke da tijekom postupka prihvati prijedlog izmiritelja,
- prijedloge koje je u postupku iznio izmiritelj.

(2) U sudskom, arbitražnom ili drugom postupku koji se vodi o istom ili drugom sporu neće se izvoditi dokazi niti uzimati u obzir okolnosti iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Osoba koja postupi suprotno stavku 1. ovoga članka odgovorna je za štetu koju time prouzroči.

Članak 13.

(1) Izmiritelj ne može biti sudac ili arbitar u sporu koji je bio ili jest predmet postupka mirenja, ili u nekom drugom sporu koji je proizašao iz toga pravnog odnosa ili u vezi s njim.

(2) Odvjetnik koji je sudjelovao kao izmiritelj ne smije zastupati niti jednu stranku u sporu iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 14.

Pokretanjem postupka mirenja nastupa zastoj zastarijevanja.

Članak 15.

Ako su se stranke koje su se sporazumjele o provođenju mirenja izričito obvezale da tijekom točno određenog vremenskog razdoblja ili do nastupanja točno određenog uvjeta neće pokretati ili nastavljati sudske, arbitražne ili druge postupke, takav sporazum ima obvezujući učinak. U tom slučaju, sud, arbitri ili druga tijela kod kojih se pokrene postupak odbacit će na zahtjev druge stranke akt kojim se postupak pokreće ili nastavlja.

Članak 16.

Tijekom sudskog, upravnog ili drugog postupka tijelo koje vodi postupak će u sporovima iz članka 1. ovoga Zakona preporučiti strankama da spor riješe u postupku mirenja u skladu s odredbama ovoga Zakona, ako ocijeni da postoji mogućnost rješavanja spora mirenjem.

Članak 17.

Ako se stranke nisu drugačije sporazumjele, svaka snosi svoje troškove, a troškove postupka mirenja stranke snose na jednake dijelove

Članak 18.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«.